

Friese 'eilandjes' laten zich verrassen in Burgum

BURGUM Vier natsprongen op rij. Oane Galama wist niet eens of het hem ooit eerder was overkomen. Het kostte de Friese ljeppers de winst tegen Holland in de jaarlijkse Tweekamp.

Volledig door het dolle heen doken de Hollandse polsstokspringers zaterdag van de schansen in Burgum. Niet alleen om af te koelen natuurlijk, maar vooral om hun historische overwinning in de Tweekamp te vieren. Het was namelijk sinds 1979 (toen in Makkum) niet meer gebeurd dat de Friese ljeppers op eigen

grond werden verslagen.

Het verschil was uiteindelijk minimaal: 2,09 meter, een marge die Oane Galama met één fatsoenlijke sprong makkelijk had kunnen wegwerken. Maar in al zijn vier pogingen kwam de man uit Wiuwert niet in het zandbed terecht.

„Ik hie der in soad fan ferwachte, dus dit is net prettich”, zei hij, weggekropen in de schaduw. Hij was hevig teleurgesteld, en dan vooral over zijn persoonlijke prestatie. „Normaal pakst wol in sprong van 18 meter. Dit wie gewoan in complete off-day. In oar wurd is der net foar. Ik wit

net iens oft ik ea earder sa'n minne dei hân ha.”

Ergens voelde Galama wel dat hij de ploeg in de steek liet, tijdens de enige wedstrijd in het seizoen waarin Friesland en Holland in teamverband tegenover elkaar staan. „No bale ek oaren mei dy mei. Mar earlik sein bin ik bliid dat it my no oerkomt en net by in Nederlânsk of Frysk kampioenskip.”

Want fierljeppen, zo stipte Galama nog maar eens aan, is en blijft een individuele sport. Wat voor sausje er ook overheen gegooid wordt. „Foar Hollân is dizze wedstryd in hichte-

punt yn it seizoen, foar my net.”

Hij had dan ook geen zin om zich om 13.00 uur al te melden in het clubhuis in Burgum, om daar met de andere Friezen de laatste details door te nemen en een beetje groepsgevoel te kweken.

„Dit warme waar leit my net. Dan gean ik net ek noch twa oeren wachtsjen oant ik springe mei. Ik wie hjir pas let, om sa koel mooglik te bliuwen. En dat slagge ek net iens, want doe moasten se it sânbêd ek noch freze. Ik kakte hielendal yn. Dat holp fansels ek net.”

De beste sprong van de dag kwam

van Bart Helmholt (19,95 meter), die na afloop zijn teleurstelling over de natsprongen van Galama zeker niet verborg. „Ik tink datst as topklasser yn fjouwer sprongen dochs wol 17,5 meter del sette kinst. Sels ast op *safe* giest, giet it normaal al gau nei de 19,5 meter.”

Bij de junioren verbeterde Erwin Timmerarends (Montfoort) in de slotsprong van de dag het schansrecord: 17,93 meter. Bij de jongens was Workumer Jesper Demmer de opvallendste ljepper. Hij brak tot drie keer toe zijn persoonlijk record en zette het op 16,41 meter.